

[Finansministeren.]

statistik. Det er naturligvis synd, hvis det ærede medlem skulle gå hen og drukne i papir, men jeg kan gøre tinget opmærksom på, at der ikke er givet mere statistik i udvalget, end man har bedt om. Der er stillet mange spørgsmål, og de er blevet besvaret, og jeg synes i og for sig, at embedsmændene havde fortjent en anden tak end denne udtalelse om, at udvalgsmedlemmerne var blevet væltet til med statistik.

Så klagede det ærede medlem over, at der ikke var konklusioner, ikke kommentarer til denne statistik. Det har man heller ikke bedt om. Man har troet, at udvalgsmedlemmerne var i stand til selv at drage disse konklusioner, og jeg tør også sige efter at have hørt, hvad der er blevet sagt under debatten, at der er blevet draget mange konklusioner, og at det har været ganske fornuftigt, at embedsmændene ikke forsøgte på det. De havde dog gjort det på eet punkt, og karakteristisk for det ærede medlem er det, at netop på det punkt anfægter det ærede medlem konklusionen. Det drejer sig om, hvor stor toldforhøjelsen bliver efter dette forslag sammenlignet med de nordiske sats — et punkt, jeg senere skal vende tilbage til.

Jeg forstår godt, at det ærede medlem er modstander af toldforhøjelser, men det burde vel ikke kunne forhindre, at den saglighed, jeg synes har præget forhandlingerne i udvalget, fortsatte her. Det ærede medlem mente iøvrigt, at på en lang række punkter ville en antidumpinglovgivning gøre større nytte end en toldforhøjelse. Ja, det er sikkert rigtigt, og jeg takker det ærede medlem for denne udtalelse. Når vi har gennemført toldforhøjelser på dette område, kan vi tage problemet om en antidumpinglovgivning op; det kan jeg sige på regeringens vegne, selvom spørgsmålet måske ikke direkte sorterer under en finansminister.

Flere ærede medlemmer, sidst det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, har berørt spørgsmålet om, hvorfor det var velmotiveret i 1952 at fremsætte et toldlovsforslag, medens det nu er så frygteligt. Nu har det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen jo for sit vedkommende motiveret, at han i 1952 kunne gå med hertil, medens vi endnu

mangler en motivering fra det ærede medlem hr. Harald Nielsen.

Det er ejendommeligt at høre det ærede medlem sige, at de vanskeligheder, tekstilindustrien har, i høj grad skyldes omsætningsafgiften. Det er også et standpunkt, det ærede medlem hr. Weikop — mere letforståeligt — har. Disse vanskeligheder kunne imidlertid ikke foreligge, i hvert fald ikke af den grund, i 1952, og derfor synes jeg, at det ærede medlem hr. Harald Nielsen skylder os en forklaring. Jeg vil i denne forbindelse knytte en enkelt kommentar til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens motivering for nu at gå imod toldforslaget. Det ærede medlem sagde, at der var mere beskyttelse heri, end tekstilindustrien trænger til. Vi har ikke haft noget imod i udvalget at drøfte det spørgsmål, og hvis der var enkelte punkter, hvor venstre mente at beskyttelsen var for stor, og ville være gået ind i en saglig forhandling derom, tror jeg, det havde været særdeles velkomment. Der er mere beskyttelse i forslaget, end godt er af hensyn til det nordiske samarbejde, mente det ærede medlem. Det skal jeg senere vende tilbage til.

Ligesom det ærede medlem hr. Viggo Starcke mente det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at toldforhøjelserne kunne have en uheldig indvirkning på lønforhandlingerne. Det ærede medlem mente, at vi kunne risikere, at disse toldforhøjelser meget hurtigt ville gå over i højere løn. Hvis det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har den opfattelse, må han principielt være mod toldforhøjelser. Ganske vist kan det ærede medlem sige, at da forslaget sidste gang blev fremsat, var det, efter at der havde fundet lønforhandlinger sted, men hvis toldforhøjelser meget hurtigt giver sig udslag i højere lønninger, ville det også have fundet sted dengang, og derfor synes jeg, argumentet er strammet lidt hårdere i den situation, vi står i, end det egentlig havde været nødvendigt for at give vejledning for de igangværende lønforhandlinger.

Jeg vender mig igen til det ærede medlem hr. Harald Nielsen. Jeg må anbefale at stemme imod den af det ærede medlem foreslåede motiverede dagsorden. Vedtagelsen af den ville medføre, at lovforslaget ikke nød fremme, og det ville jeg se på med stor